

21. prosince

Pís 2,8-14

Hlas mého miláčka! Právě přichází, běží po horách, skáče po pahorcích. Můj miláček se podobá gazele nebo kolouchu laně. Hle - už stojí za naší zdí, dívá se okny, nahlíží mřížovím. Můj miláček se ujímá slova a říká mi: "Vstaň, moje milá, moje krásko, a pojď! Hle, už zima přešla, déšť přestal a pomínil. Květy se objevily na zemi, přišel čas ke zpěvu, vrkání hrdličky je slyšet po kraji. Zrají plody fíkovníku, poupata révy voní. **Vstaň a pojď, moje milá, moje krásko, pojď!** Moje holubičko ve skalním úkrytu, v dutině srázu, **ukaz mi svoji tvář, ať slyším tvůj hlas, vždyť tvůj hlas je líbezný a půvabná je tvoje tvář.**"

nebo Sof 3,14-18a

Jásej, síónská dcero, zaplesej, Izraeli, raduj se a vesel celým srdcem, jeruzalémská dcero! Zrušil Hospodin tvůj trest, odstranil tvé nepřátele, **uprostřed tebe je Hospodin králem Izraele, zla se už neboj!** V onen den bude řečeno Jeruzalému: "Neboj se, Síóne, ať nechabují tvé ruce! Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, hrdina, vítěz, bude nad tebou plesat v radosti, obnovil k tobě svou lásku, s veselím nad tebou jása jak za dnů shromáždění."

Lk 1,39-45

Maria se vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. **Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem svatým a zvolala mocným hlasem: "Požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně! Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!"**

„Vstaň, moje milá, moje krásko, a pojď!“

Kdyby oheň a železo měly rozum a kdyby železo řeklo ohni: „Přitahuj mě“, dokazovalo by tím, že si přeje ztotožnit se s ohněm tak, aby je prostoupil a rozzhavlil svou žhavostí a aby se zdálo, že s ním tvoří jedno. Milovaná matko, toto je moje modlitba. Prosím Ježíše, aby mě vtáhl do plamenů své lásky, aby mě tak těsně spojil se sebou, aby on žil a jednal ve mně. Cítím, že čím víc roznítí mé srdce oheň lásky, tím víc budu říkat: „Přitahuj mě“ a také duše, které se přiblíží ke mně (k ubohému kousíčku neuzi- tečného železa, kdybych se vzdálila od božské výhně), poběží tím hbitěji po vůni mastí Milovaného. Neboť duše zapálená láskou nemůže zůstat nečin- ná. Bezpochyby zůstává jako svatá Magdalena u Ježíšových nohou a naslouchá jeho sladkým a plamenným slovům.

svatá Terezie z Lisieux – Autobiografické spisy (Dějiny duše), Tiskárny Vimperk 1991

Pane, přitahuj mě...